DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXII. ZATURDAG den 9den NOVEMBER 1844. No. 45.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 1 November 1844.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie dd. 26 October ll. No. 432 de ambtenaar belast met het houden van het burgerregister, tevens belast met den burgerlyken stand, gemagtigd zynde om, op vertoon van de geboorte acte van eenig kind of persoon in deze kolonie woonachtig, welks ouders het burgerregt in dezelve genieten, zoodanig kind of persoon in het burgerregister ex-officio inteschryven en daarvan het bewys aftegeven, tegen vergoeding slechts van het gewone drukloon van twintig centen voor elk bewys van inschryving in het bedoelde register overeenkomstig § 5 der publicatie van dit Bestuur dd. 13 October 1831, zoo wordt, namens den Heer Gezaghebber voormeld, het vorenstaande by deze ter kennisse van het algemeen gebragt.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

PARYS. Het schip *le jeune Fréderic*, Kapt. Gautier, het eerste vaartuig, dat regtstreeks van den Gabon te Rouaan is aangekomen, heeft in laatstgemelde haven twee personen van hoog belang aangebragt, namelyk: den prins Dee Bo Hee, oudste zoon van den Koning van Tassoe, een land, naby de rivier Gabon, in de golf van Guinea, juist onder de keerkringen gelegen; de andere is I Ta Tow, neef van Zyne Zwarte Majesteit, en zyn eerste minister. Daar wy het voorregt gehad hebben aan den prins te zyn voorgesteld geworden, hebben wy met Z. K. H. een gesprek gevoerd, wel te verstaan door tusschenkomst van eenen tolk, want de taal van den jongen prins Dee Bo Hee is uit een, deels Fransch, deels Engelsch en deels Negersch patois zamengesteld. Zie hier intusschen, wat wy, omtrent zyne levensgeschiedenis en zyne komst in Frankryk, hebben kunnen te weten komen:

"De Koning van Tassoe, wenschende kleinkinderen te hebben, had de oogen geslagen op eene in zyn koningryk wonende jonge dochter, Yow Noo, dat is Olifant, en Tio Offa, dat is Lichte Maan genaamd, en die de dochter was van een' zyner voornaamste stamopperhoofden. Yow Noo Tio Offa is thans omstreeks zes jaren oud. Maar aangezien de financiën van het koningryk zich in zeer benarden toestand bevinden, was de jonge prins niet by magte om den vader zyner aanstaande meer dan de helft van den prys, waarop zy getaxeerd werd, te voldoen, namelyk tien flesschen rum, acht maten stofgoud en een zeker getal tygertanden. De vader der *Lichte Maan* liet zich, wel is waar, bewegen, om zynen aanstaanden schoonzoon krediet te verleenen voor hetgeen hy nog voorhands hem niet betalen kon, maar hy verklaarde ook, dat Dee Bo Hee, tot zoo lang hy niet de volle som betaalde, slechts de *verloofde* der dochter zoude zyn.

"Sedert dien dag bragt de jonge prins zynen tyd door, met de vlakten en valleijen af te loopen, om vooral de wilde dieren op te sporen, wier tanden hem nog ontbraken; maar hy was nog verre af van het vereischte cyfer, toen de kapitein Gautier met den *jeune Fréderic* in die wateren voor anker kwam. De Koning van Tassoe, van den kapitein een ronden spiegel, een keukenmes en eene metalen tafelschel bekomen hebbende, boezemde hem zulks een hoog denkbeeld van de edelmoedigheid der Franschen in, en hy vertrouwde nu den kapitein Gautier zynen kostbaren zoon, onder het toezigt van zynen eersten minister, I Ta Tow, aan, hopende dat hy, op eene lange reis, datgene zou kunnen verzamelen, waarmede hy zynen schraapzuchtigen schoonvader zoude kunnen voldoen. De kapitein had juist ruimte aan boord, en nam het voorstel aan. Ziedaar, dus, hoe de vermoedelyke troonopvolger van Tassoe, tot Mentor hebbende zyn wakkeren neef I Ta Tow, het land der olifantstanden heeft verlaten, om in Europa te komen."

— Eene statistiek der bevolking van het Marrokkaansche ryk, in parysche dagbladen medegedeeld, brengt dezelve op byna negen millioen, verdeeld als volgt: Amazirge beroberen 2,300,000, Amasirge schellechs 1,450,000, Mauren 3,550,000, Arabieren van zuiver ras 740,000, Joden 340,000, Negers 420,000, Christenen 300, Renegaten 200, te zamen 8,800,500 personen.

— In een dagblad van Marseille leest men als volgt:

De generaal Court is een dier Fransche officieren, die na de gebeurtenissen van 1815 fortuin in het oosten gingen zoeken, en die door hun gelukkig gesternte geleid werden naar Bondjet Sing, den Maradjah van Lahore, een man van genie, die aanstonds begreep, dat hy vele voordeelen van hunne speciale kundigheden konde trekken. Deze officieren organiseerden dan ook werkelyk, naar het voorbeeld van het Fransche leger, de vroeger ongeregelde troepen van den Maradjah. De militaire hierarchie, de vanen, de montering en zelfs de kommandowoorden waren dezelfde geworden als in Frankryk. Niets wekte meer verbazing by den ongelukkigen Jaquemont, toen hy, in 1831 in Penjaub gekomen, de Sykhs onder Fransche vanen zag marcheren en hunne aanvoerders hen in het Fransch hoorde kommanderen.

Na eene afwezigheid van 25 jaren arbeids, strydens en gevaar, is de generaal met zyn gezin naar zyn vaderland teruggekeerd, en zyne eerste zorg was om zyne kinderen en de jonge vrouw, aan welke hy in die verwyderde streken zyn lot verbonden heeft, het geloof zyner vaderen te doen omhelzen. Allen die deze Godsdienstige plegtigheid bywoonden waren aangedaan by het zien dezer vreemde jonge vrouw, welke met de naïve opregtheid der onschuld en met de overtuiging van wel te doen haar vorig Godsdienstig geloof verliet om de Christelyke leer te omhelzen.

— In den tuin der Tuilerien worden thans opgravingen in een put gedaan, welke met een planken beschot afgeschoten is. Daar deze werkzaamheden des nachts worden voortgezet, zoo verspreidt men, dat aldaar een schat zou verborgen liggen van diamanten en goud, welke Lodewyk XVI in de laatste jaren zyner regering er had doen verbergen, en waarvan men nu de regte plaats ontdekt had. Men wil zich versterkt vinden in dit gevoelen, omdat eenige personen van het hof by deze opgravingen tegenwoordig zyn.

— De luchtreiziger Kirsch, die by verscheidene zyner togten met zoo veel wederwaardigheden te kampen gehad heeft, zou op eenen nieuwen, welke hy ondernemen wilde, het slagtoffer van afschuwelyke boosheid geworden zyn, zoo niet een ongeluk, van den aard als hy er reeds meer dan een ondergaan had, hem daarvoor had behoed. Toen hy onlangs met twee andere personen wilde opstygen, bemerkte men, dat de ballon lek was. De reize moest nu uitgesteld blyven; maar het onderzoek gaf gelegenheid tot eene andere ontdekking. Men bevond, namelyk, dat de parachute, waarmede de reizigers moesten nederdalen, met vitrioolzuur overgoten en geheel doorknaagd was, zoodat zy ongetwyfeld eenen verschrikkelyken val hadden moeten doen. De dader, die ontdekt en gevat is, is zekere R...., een afgedankt bediende van den luchtreiziger.

BERLYN. Van verschillende kanten wordt uit Konstantinopel gemeld, dat de Sultan, op zyne jongste reis, zich in het byzonder beyverd heeft, om het vertrouwen zyner christelyke onderdanen te winnen. — Te Brussa, onder anderen, zou Z. H., in eene toespraak aan de bezending van verschillende gezindheden, gezegd hebben: — "Ik ben tot u gekomen als een vader tot zyne kinderen, en beschouw u als zoodanig, zonder onderscheid van afkomst en geloof. Beschouw myne reis als het begin van een nieuw tydperk van broederlyke eensgezindheid. Indien aan iemand uwer onregt aangedaan is, zegt dit; ik zal hem geregtigheid laten wedervaren. Gy zyt allen in myn oog gelyk, zoo als gy zulks voor de wet zyt." Dergelyke woorden zyn op meerdere plaatsen, hetzy door den Sultan zelven, hetzy uit zyn naam door Riza Basa, uitgesproken.

— De oude predikant Witte, vader van een kind, waarover, onder den naam van wonder kind, in het publiek en door de dagbladen vele byzonderheden verhaald zyn geworden, heeft onlangs door eenen zonderlingen inval den dood van eenen vriend veroorzaakt. Hy had zich namelyk op het kerkhof een grafteeken doen plaatsen, waarop zyne lotgevallen enz. kortelyk vermeld werden en slechts de dagteekening van zynen dood, als nog niet voorgevallen, opengelaten was. Een vriend komt toevallig op het kerkhof, ziet het grafteeken, en, niet volkomen naauwkeurig lezende, betreurt hy den vermeenden dood zyns vriends. Zich vervolgens omkeerende ziet hy plotseling den dood gewaande voor zich staan en schrikt zoo geweldig, dat hy ter aarde stort en weinige uren daarna den geest geeft.

A°. 1844. N°. 12.

PUBLICATIE,

Waarby de grootte van het Koloniale vat, ter uitmeting van zout, in Nederlandsche inhoudsmaat bepaald wordt.

IN NAAM DES KONINGS!

DE GEZAGHEBBER van de kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doet te weten:

In overweging hebbende genomen de doelmatigheid om de grootte van het koloniale vat, ter uitmeting van zout, in Nederlandsche inhoudsmaat te bepalen;

Zoo is het, dat wy, den Kolonialen Raad gehoord;

Hebben goedgevonden en verstaan, gelyk wy goedvinden en verstaan by deze:

Art. 1.

Het koloniale vat, ter uitmeting van zout, hetwelk by de laatste wetsverordening dienaangaande, en wel by publicatie van den 21 February 1833 No. 4, was bepaald te moeten inhouden vier volle schepelmaten, zynde elk schepel toenmalig ter inhoud van een en dertig duizend twee honderd (:31,200:) Cubieke Nederlandsche duimen, zal, van den 1sten January des aanstaanden jaars 1845, moeten geëikt worden, op honderd vyf en twintig (125) Nederlandsche Cubieke Palmen.

Zullende alzoo de inhoud van het bedoelde koloniale vat, gelyk zyn aan dien van den teerling op de halve Nederlandsche el.

Art. 2.

Behalve van het voormelde vat, zal voortaan, ook in den zouthandel, na deswege uitdrukkelyk gemaakte overeenkomst, gebruik kunnen worden gemaakt van het alhier behoorlyk geëikte Nederlandsche vat, inhoudende honderd (100) Cubieke palmen.

Gearresteerd op Curaçao den 7 November 1844, het vyfde jaar van Zyne Majesteits Regering.

R. F. VAN RADERS.

Ter ordonnantie van den Gezaghebber,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Uitgevaardigd achtervolgens de dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber van Curaçao en onderhoorige Eilanden dd. 8 November 1844 No. 446, en gepubliceerd op Curaçao binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad ten zelven dage.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 8 November 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 16 dezer als volg is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatstgedachte dagen.

Joseph Agostini.
A. C. Schotborgh.
Petronella Schoonewolf.
Manl. Romero.

Curaçao den 8 November 1844.

De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

Militaire Administratie.

AANBESTEDING.

KRACHTENS daartoe bekomene autorisatie zullen de Administrateurs van het Garnizoen alhier, aan den minst inschryvenden verleenen, de leverantie van p. m. 300 Ned. Ellen Wit Katoen, geschikt voor Broeken en Buisjes.

De billetten van inschryving zullen op Maandag, den 11 dezer tot des voormiddags elf ure ten kantore van den ondergeteekenden, binnen het fort Amsterdam, worden aangenomen; zullende de betaling over het 4de kwartaal 1844 met de gewone korting van het 2 pCt. voor het Weduwen- en Wezen fonds geschieden.

Curaçao den 9 November 1844.

De fungerende Kwartiermeester,
BONN, 2e. Luit.

Met toestemming van het Bestuur der kolonie.

DE ondergeteekende maakt hierby aan het publiek bekend, dat hy benoemd is tot Agent van Dr. BENJAMIN BRANDRETH te Nieuw York, en biedt aan te koop de *VEGETABLE UNIVERSAL PILLS*, tegen *f* 1. 25. per doosje.

Curaçao den 8 November 1844.

D. A. JESURUN.

OP den 2 dezer werd ik in de grootste droefheid gedompeld door het overlyden van myne dierbare Echtgenoot SUSANNA ELISABETH STRIDDELS, geboren VOS, in den ouderdom van 71 jaren en ruim 9 maanden.

Strekkende deze tot kennisgeving aan familie, vrienden en bekenden.

G. STRIDDELS.

Curaçao den 7 November 1844.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
NOVEMBER 1844.

L. K. Zondag den 3 te 5 u. 52 m. 's morgens.
N. M. Zondag den 10 te 4 u. 59 m. 's morgens.
E. K. Zaturdag den 16 te 8 u. 53 m. 's avonds.
V. M. Zondag den 24 te 7 u. 5 m. 's avonds.

WEERKUNDIGE WAARNEMINGEN.

Als naar gewoonte zullen wy onze aanteekeningen van gevallene regens in het regensaisoen 's maandelyks in onze Courant mededeelen.

Regen in de maand October. Na de buitengewoon zware en aanhoudende regens van April en Mei dezes jaars is het droog gebleven, met uitzondering van eenige harde buijen regen hier en daar over het eiland, tot den 27 October, toen het over een groot gedeelte van het eiland, namelyk het stads district, de midden divisie en een gedeelte van de west divisie zwaar geregend heeft. Op den 31 heeft het wederom hier en daar zwaar geregend. Ook heeft het op den 10 in het westelyke gedeelte en op den 22 in het oostelyke gedeelte van de west divisie tamelyk zwaar geregend, waarmede men heeft kunnen planten. De maand October heeft derhalve niet veel regen gegeven; ook zyn die buijen regens zeer ongelyk geweest, ten gevolge der windstilte. November belooft veel meer regen te zullen geven. Sedert den 1 regent het alle dagen over het eene of andere gedeelte van het eiland, dermate dat men reeds overal op het eiland plantregens gehad heeft.

Als eene byzonderheid van dit regensaisoen kunnen wy hierby opmerken, dat al de regenbuijen vergezeld zyn geweest van onweder, en dat te dezen opzigte dit jaar gelyk staat met het jaar 1839. Ook met opzigt tot de groote hitte en buitengewoon hoog water komen deze beide jaren met elkander overeen. In 1839 echter heeft het vroeg in October begonnen te regenen; van den 8 reeds was de regen begonnen. Het heeft echter in dat jaar in het voorjaar weinig of niets geregend; daarentegen heeft het in de maanden July, Augustus en September vry zwaar geregend. Ook heeft het in de maand Juny van dat jaar ontzettend sterk gewaaid, terwyl dit jaar de windstilte en hitte met zeer korte tusschenpozing lang aangehouden heeft.

Wy wenschen, dat November eindigen zal, zoo als zy begonnen is, en dat de landbouwers zich dit jaar mogen verblyden met een vruchtbaar regensaisoen.

Uittreksel uit eenen brief, gedagteekend Porto Plata, 25 October 1844.

"Volgens de laatste tydingen van Sto. Domingo zal de Constitutie tegen het einde der maand November voltooid zyn, en wy hopen in de maand December vrede met de Haytianen te zullen erlangen, na de erkenning der dominicaansche Republiek door Engeland en Frankryk.

"De Heer Zartegui wordt in de aanstaande maand uit Frankryk met een eskader in Hayti verwacht om over het lot der arme Haytianen te beslissen.

"Spanje wil als nog van zyne regten op het oostelyke gedeelte van Sto. Domingo niet afzien."

Uit dit schryven kan men besluiten, dat de Dominicanen de zekerheid hebben, om traktaten van vrede en vriendschap met Engeland, Frankryk en de Haytianen te sluiten en door deze mogendheden als een onafhankelyk volk erkend te worden.

Hoe spoedig is dit alles toegegaan! Het is nog geen jaar, dat het oostelyke gedeelte zich van het westelyke afgescheiden heeft, en reeds heeft het zich als een onafhankelyke staat gevestigd. Dit is zonder voorbeeld in de geschiedenis. Mogen zy den vrede in het land behouden, dan zullen zy welhaast de vroegere welvaart van Santo Domingo beleven.

ORKAAN IN HAVANA.

In de *Diario Redactor* van Santiago de Cuba van den 22 October jongstleden vinden wy een uitgebreid verhaal van een buitengewoon hevig orkaan, welke op den 4 October in de Havana is ondervonden geworden. Volgens dit berigt is deze orkaan zonder wederga met opzigt tot de verwoesting door dezelve aangerigt. De regen, aldus luidt het berigt zakelyk, hield op den 4 October nog by voortduring zwaar aan; de wind was aanvankelyk zeer flaauw uit het Zuid Oosten, en naderhand uit het Oosten, doch minder flaauw, toen tegen den avond de regen was opgehouden, de wind was gaan leggen, en er eene doodsche stilte heerschtte. Te 8 ure begon het wederom sterk te regenen en de wind zich met hevigheid te verheffen. Te 9 ure was de wind geweldig. Te 10 ure woei er een orkaan; de orkaan nam allengs in hevigheid toe en was tegen het aanbreken van den dag op deszelfs hoogsten graad van hevigheid, waarin dezelve bleef voortduren tot tegen 10 ure des voordenmiddags, toen dezelve ongemerkt begon te bedaren, des middags sterk begon aftenemen, en afnemend tot tegen den avond voortduurde. De orkaan heeft twaalf uren lang met de grootste hevigheid gewoed, en gedurende den nacht en des voormiddags liep de wind de eerste, de tweede en de derde streek van het compas door, en sulks met zeer plotselyke veranderingen, hetgeen het ge-

vaar vermeerderde, inzonderheid voor de schepen in de haven, doordien alle maatregels, welke er met de grootste krachtinspanning en heldenmoed genomen waren, tot behoud der vele aldaar liggende vaartuigen, verydeld werden.

Zeer groot ook is de schade, welke door deze orkaan is veroorzaakt aan vaartuigen, gebouwen, kadenhoofden en andere eigendommen. Ook heeft men er het verlies van veel menschenlevens te betreuren.— Tot overmaat van ramp zyn vele huisgezinnen zonder dak en dood arm gebleven. Geen enkel huis in de stad, binnen of buiten de muren, is van schade verschoond gebleven. Toen de orkaan opgehouden was, had de stad het aanzien van eene plaats, welke beschoten, stormenderhand ingenomen en uitgeplunderd was geworden. Waar men zich omkeerde zag men verwoeste voorwerpen. Aan de kadenhoofden van Cabelleria, San Francisco en la Machina hadden de vaartuigen zwaar geleden. Vele waren verbryzeld door tegen elkander te stoten en anderen gezonken.

El Diario behield zich voor de byzonderheden mede te deelen der verwoestingen, welke door dezen orkaan is aangerigt aan de ommestreken en plantaadjen van Havana, en eindigt het droevige tafereel aldus: "Wy zullen ter gelegener tyd spreken van de naby gelegene bevolkingen en van de plantaadjen, van die bloeijende en vruchtbare plantaadjen, welke door de geheele wereld benyd zyn, en welke, na door eene verschroeijende droogte van 9 achtereenvolgende maanden uitgeput te zyn geweest, thans hare opkomende plantsoenen moeten zien wegvagen en met dezelven haar rykdom, haar bestaan en het onderhoud van tallooze huisgezinnen zien verloren gaan."

In de Vereenigde Staten van Amerika heeft men dit jaar groot verlies met den katoen oogst geleden, ten gevolge der overstroomingen in de katoen plantaadjen.— De *Sun*, eene Nieuw Yorksche Courant van den 9 October, maakt de handelaren in katoen, zoo wel aan deze als gene zyde van de Atlantische Zee, opmerkzaam, dat zy in het oog moeten houden, dat de overstroomingen der landen, waar de katoen bebouwd wordt, dit jaar verre weg alle berekeningen ver overtreffen; dat dezelven schadelyker zyn geweest, dan die van het jaar 1828. Het verlies in Arkansas, Mississipi, Louisiana, enz. bedraagt zeer matig gerekend 140,000 balen. Het bedrag der geledene schade in katoen, gebouwen en andere eigendommen, beloopt op byna 7 millioen doliars.

In *la Gaceta de Gobierno de Puerto Rico* van den 24 October jl. vindt men eene programma, waarby onderscheidene premien worden uitgeloofd aan de genen, die in den loop van 1845, 46 en 47, blanke kolonisten op Porto Rico invoeren.

De eerste premie is van 12,000 pesos, welke toegekend zal worden aan elk van de drie eerste landeigenaars, die in den loop van de jaren 1845, 46 en 47 op hunne landgoederen eene geheel nieuwe bevolking zullen aangelegd hebben van vyftig blanke huisgezinnen, bestaande elk huisgezin van ten minsten een paar echtelieden, welke zeker hoeveelheid gronds in wettig eigendom bezitten, eigene woning, eene kudde vee en een gedeelte der gronden in bebouwing hebben.

Eene tweede premie van zes duizend pesos zal toegekend worden aan elk der drie eerste eigenaars van suikermolens, die in den loop van de jaren 1845, 46 en 47, 25 blanke huisgezinnen zullen kunnen aanwyzen, elk huisgezin van ten minsten een paar echtelieden, die zich by hem gevestigd hebben, zeker hoeveelheid gronds in wettig eigendom bezitten, de helft van het stuk grond met suikerriet bebouwd hebben om dezelve aan den eigenaar van de suikermolen te verkoopen.

Verscheidene andere premien worden uitgeloofd met hetzelfde doel, namelyk om de blanke bevolking in Porto Rico te vermeerderen en den landbouw aantemoedigen.

MUNCHEN, 12 *July*. Professor *Gruithuisen* zegt over het weder by het begin van July: "Sedert de 3 afgeloopene maanden hebben slechts weinige aanmerkelyke veranderingen op de oppervlakte der zon plaats gehad, die invloed op de aarde hadden en den gang van het gewone weder stoorden. Van daar de tot heden buitengewone vruchtbaarheid, welke door het natte weder niet kan verstoord worden, want de zeer groote zonnevlak, die hetzelve veroorzaakt, zal den 14 July aan den westelyken zonnerand grootendeels verdwenen zyn, en alsdan hare werking verloren hebben. Deze vlak is echter de grootste, welke zich sedert vele jaren vertoond heeft, en hare werking op het luchtgestel zal zy op verschillende wyzen hebben geopenbaard: hier met regen, die door uitwaseming de atmospheer afkoelde; dáár met zoele lucht en met enkele schoone dagen tusschen veranderlyk en zeer slecht weder. Doch uit al deze omstandigheden, die zich in den loop van het gewone weder opdoen, is het zeker, dat het ontstaan van de groote zonnevlak den meteorologischen. Chemismus onzer luchtstreek in wanorde brengt, en stormen, hagel, regen en overstroomingen heeft veroorzaakt. Het is echter ook niet wenschelyk, dat eene geheele onveranderlykheid op de oppervlakte der zon plaats hebbe.

Men is thans in Engeland ernstig bedacht op het aanleggen van zoogenaamde beveiligings-havens in het Kanaal. Deze moeten namelyk strekken, om spoedig eenige oorlogschepen te kunnen uitzenden ter bescherming van koopvaarders, die, in geval van vyandelykheden, door storm of tegenwind het Kanaal niet kunnen binnenkomen en dus gemakkelyk de buit van eenen vyand souden kunnen worden. Er zullen dus in de bedoelde havens een linieschip, verscheiden goede fregatten en eenige andere vaartuigen verzameld en de havens met batteryen voorzien worden. Ingewikkeld is dit dus een antwoord op de plannen van den Prins de Joinville; maar dit ontwerp was toch reeds voor lang in de pen.

In den *Courrier Charantais* leest men het volgende:

Onlangs is het dorp Laprade, gemeente van Vars, getuige geweest van eene vreeselyke gruweldaad. Zie hier daarvan de byzonderheden.

Sedert nagenoeg een jaar had de Heer N.... zyne dochter de vaderlyke woning zien verlaten, om in oneerbare gemeenschap te gaan leven met een jongman uit den omtrek. De maatschappelyke stand des vaders had hem zich eene betere verbintenis voor zyn kind doen voorstellen; ook kostte hem blykbaar het ergelyke gedrag zyner dochter veel smart en verdriet. Hy had menige poging aangewend, om haar onder het vaderlyke huisdak te doen terugkeeren. Het jonge meisje, van een zwak gestel, werd ziek, en, ongetwyfeld haar einde naby gevoelende, vermaakte zy aan haren minnaar de goederen, die haar van hare moeder toekwamen. Toen liet de vader zynen geheelen toorn uitbarsten; toen zwoer hy den verschrikkelyken eed, niet slechts op den verleider, maar ook op diens geslacht en op de getuigen, die de akte onderteekend hadden, zyne wraak te zullen koelen.

Door dit vreeselyk opzet gedreven, lokte hy, onder een ydel voorwendsel, den minnaar zyner dochter op straat, en schoot hem een pistoolkogel in de borst, in de rigting van het hart. De kogel stuit gelukkig af tegen een 5 francs stuk, hetwelk de jongeling, die echter ter aarde stortte, in den zak van zyn vest had. De moeder van laatstgemelden snelt ter zyner hulp toe. N. legt haar door een tweede pistoolschot neêr. Deze beide misdaden zyn hem niet genoeg ter wraak; hy ylt naar een' der getuigen henen, die op dat oogenblik ziek te bedde lag, en een geweer van den schoorsteen nemende, vraagt hy hem of het geladen is. De zieke antwoordt ja. Daarop legt N... op hem aan, byna met den loop tegen de borst en geeft vuur. — — Door een ongehoord geluk schramt de kogel slechts langs de borst van den zieken af, en dringt den muur in.

Het zy een straal van reden by hem terugkeerde, het zy hy behoefte gevoelde, zyne woede tegen zich zelven te keeren. N... keerde te zynent terug, en schoot zich door het hoofd. De personen, die hem vervolgden, vonden slechts zyn lyk.

NUT VAN SPOOKHISTORIEN.

WALTER SCOTT vertelde gaarne van geestverschyningen, niet alleen die anderen gehad hadden, maar ook die hy beweerde, dat hem zelven voorgekomen waren.— Volgens zyne verzekering had b. v. zyne vrouw hem eens te middernacht uit den slaap geroepen en hem gezegd, dat hun vriend BULLOCK zeker uit *Londen* teruggekeerd moest zyn, want dat zy hem in de eetkamer hoorde spreken. Hy, SCOTT, was hierop opgestaan, maar had niets gevonden. Twee dagen daarna was er een brief uit *Londen* aangekomen, het berigt behelzende, dat BULLOCK om middernacht gestorven was.—Waarschynlyk geloofde de beroemde romanschryver aan deze spookhistorietjes niet meer noch minder, dan aan de wonderbare tooneelen in zyne romans; maar hy hield het geloof aan spoken voor *nuttig*. "Het is onbedachtzaam gehandeld," zei hy eens aan den ingenieur MORRISON, "en het heeft eene nadeelige strekking, dat men een stelsel wil weg redeneren, hetgeen ons zoo naauw met de andere wereld verbindt. Die aan spoken gelooft, kan nooit aan de onsterfelykheid der ziel twyfelen." Zeer zeker niet, maar gelukkiglyk zyn er voor deze laatste leer nog andere en betere redenen van vertrouwen.

DE BLINDE CRITICUS.

De Markies DE SENNETERRE ging in zynen tyd voor een orakel in het vak der muzyk door. Nu had hem de opera *Ermelinde*, woorden van POINSONET, muzyk van PHILIDOR, in dit laatste opzigt byzonder bevallen. Hy wenschte den componist zyne tevredenheid te kennen te geven, en daar hy zelf blind was, droeg hy aan zynen geleider den last op, hem te waarschuwen, zoodra hy den maker der opera in zyne nabyheid gewaar worden mogt.— Daags na de eerste opvoering bevond zich de Markies in het *foyer* der opera, en toevalligerwys kwam POINSONET op hem toe. Terstond zei de geleider tot den blinde: "Hier is de maker der opera." De kunstkenner liet zich by hem brengen, omarmde hem met geestdrift en riep uit: "O, myn waarde vriend, welk eenen heerlyken avond hebt gy my gisteren verschaft! Uwe opera is een meesterstuk, en uwe verdienste daarby is des te grooter, daar nog nooit voortreffelyker muzyk gepaard geweest is aan erbarmelyker tekst." De omstanders borsten uit in een schaterend gelach, de dichter rukte zich woedend van den beoordeelaar los, en deze stond geheel verbluft, toen hy vernam dat zyn gids hem wel by den maker gebragt had, maar by den verkeerden.

Eene Swabische LAFARGE.

Niet alleen Frankryk heeft zyne *Lafarge's* en *Lacoste's*, ook in Swaben vindt men ze. Voor het geregtshof te Eszlingen moet binnen kort te regt staan eene vrouw, die beschuldigd is van moord, gepleegd aan haren man door middel van vergiftiging. Men stelle zich een hupsch, levendig, uiterst zinnelyk wyfje voor, van niet gemeene afkomst, maar buiten echt geboren, door eene goede familie ter verpleging en opvoeding opgenomen, begaafd met natuurlyken aanleg en hoedanigheden, wier ontwikkeling, echter, altyd door het heerschende karakter der zinnelykheid is belemmerd geworden, omgeven door zekere geheimzinnigheid wegens hare geboorte en opvoeding, welke haar ligtvaardig, intrigant karakter voor bedachtelyk tracht te bestendigen en te vermeerderen; van hare jeugd af aan altyd in allerhande intrigues en liefdes zaken gewikkeld, hunkerende naar genot, wellustig en ydel, en ten laatste, om aan den man te komen, met een' solieden, eerlyken, uitermate vlytigen goudwerker gehuwd, met wien zy vele jaren in de beste verstandhouding, althans naar het uiterlyke te oordeelen, en gelukkig leeft, jegens welken zy zich uiterst teeder voordoet, (ofschoon zy hem niet, gelyk madame Lacoste haren man deed, den baard afneemt en de voeten wascht), wien zy, vooral in zyne laatste ziekte, zorgelyk schynt te verplegen, om en voor wien zy naar de geneesheeren zendt, om door dezen gemakkelyk het noodige vergif te erlangen en in de apotheken artsenyen laat bereiden, ten einde hem in de artsenyen zelven, van wier heilkracht de verraden zieke genezing hoopt, heimelyk het doodelyke poeder te mengen. En daar de levensgeesten des slagtoffers een geduchten wederstand aan de kracht des venyns bieden, verdubbelt en verdriedubbelt zy de hoeveelheden, dient eindelyk den elken en den ganschen dag met liefdevolle deelneming naar zyn bevinden en lyden gevraagden echtgenoot, om sneller tot haar doel te geraken, ongelooflyk sterke dosis rattenkruid toe, zit weenende en met treurig gelaat aan het ziekbed des lyders, terwyl zy zynen pols gadeslaat en beluistert, of hy nog niet ophield met te kloppen, terwyl zy hem strak in de oogen blikt, of zy nog niet braken, terwyl zy 'smans bleeke lippen in gehuichelde liefdes vlagen kust, en op het stervende rood derzelver tuurt, of er de dood nog niet haast op zou komen zetelen, en dat alles,—zonder merkbaar ontroering, koud en koelbloedig, op het gezigt van den nyveren, vroeger gezonden man, dien zy op het sterfbed geworpen heeft, dien zy in kalme en lieftallige woorden pryst en looft,—dat alles, om den braven handwerksman en teederen echtgenoot te vermoorden,.... omdat hy haar *verveelt*.

Deze giftmengster biedt in alles de treffendste overeenkomst met de Fransche misdadigsters.

In hare geheele houding, in haar geheel karakter is zy te vergelyken met de hedendaagsche misdadigers, die in de geschiedenis der menschelyke gruweldaden een geheel afzonderlyk, misschien vooral van madame Lafarge's tyd dagteekent, tydvak vormen.

Sedert Europa den blik gewend heeft naar en gevestigd op het hof van assises te Poitiers, heeft de misdaad meer algemeen en vooral in Frankryk eene houding aangenomen, die in de wereldgeschiedenis ongehoord is. Vroeger werd de schuldige door de Furiën achtervolgd en het onverbiddelyk geweten, die niet te misleiden of te vlugten scherpregter, pynigde en folterde den misdadiger.

Hoe geheel anders is het heden ten dage! Madame Lafarge is te elegant, te koket, dan dat men haar alleen over hare gruweldaad te lastig of te hard vallen zou; de onnoozele blondkop Donon Cadot kout en koost met de dames, terwyl men zyne ziel bezwaart met den vadermoord. Het is zoo, de misdaden zyn niet nieuw; maar de manier, waarop zy gepleegd worden, is ongehoord. De misdaad heeft in zeker opzigt een *bon ton* gekregen en de schuld speelt met het lorgnet; de moord draagt glacé handschoenen; de doodslag is sierlyk gekleed.

PARYS. Ter gelegenheid van het geschil tusschen den eersten president Seguier en de advokaten, verhalen onze bladen eene reeks van anecdoten, wegens woordenwisselingen, tusschen presidenten van regtbanken en regstverdedigers voorgevallen. Onder dezelve komen de twee volgende voor: De eerste president, de Norion, wendde zich op zekeren dag met eenige drift tegen een jong advocaat, die in eene der eerste zaken, welke hy bepleitte, nog naauwelyks een paar woorden gezegd had. "Advokaat," zei hy, ter zaak! ter zaak! waartoe concludeert gy?—" Ik concludeer", antwoordde de ander, " dat het hof zynen pligt doe en aanhoore wat myn pligt my gebiedt te zeggen." Verre van de stoutheid des jongelings te gispen, gaf de president hem, na afloop der audientie, den lof, dien hy verdiend had.—Een ander kluchtiger geval, maar met eene zeer ongelukkige uitkomst, was het volgende:— In een familie proces, dat reeds sedert tachtig jaren duurde, had een jong advokaat, die voor den eersten president de Verdun pleitte, het ongeluk van te zeggen: "Ik zal u door onwedersprekelyke bescheiden het bewys leveren, dat myn grootvader, myn vader en ik in het voortzetten van dit proces gestorven zyn."—" Advocaat, viel president de Verdun hem in de rede, " dan hoop ik dat, God uwe ziel moge hebben," en deed hierop eene volgende zaak roepen. Onder de audientie werd zeer over dezen kwinkslag gelagchen, maar ieder en vooral de president zelf had over zyne geestigheid berouw, toen men vernam, dat de beschaamde advocaat denzelfden avond zich door het hoofd geschoten had.

— Te Niort zyn dezer dagen in hechtenis genomen twee zich noemende geestelyke zusters, welke het land afliepen om liefdegaven tot wy weten niet welk menschlievend doel, te verzamelen. Die achtingswaardige dames reisden op een karretje en werden bevonden in het bezit te zyn van 40,000 frs. en van papieren, die in volmaakte orde waren; maar de gendarmes hebben bevonden dat die twee vrouwen mannen waren, waarvan men zelfs den eenen voor een ontvlugten galeiboef erkend heeft.

FRANKFORT. Uit Klausenburg wordt gemeld:

Verregaand bygeloof der bewoners van Zsakfalva gaf tot eene afschuwelyke daad aanleiding. In den aanvang van April overleed aldaar eene oude Moldavische vrouw, en spoedig na haar stierven meer andere lieden, die insgelyks vry bejaard waren. De dorpbewoners kwamen nu op de gedachte, dat de eerst gestorvene vrouw eene *vampyr* moest geweest zyn, en dat zy tot de opgevolgde sterfgevallen moest hebben aanleiding gegeven. Ingevolge dit denkbeeld vereenigden zich de geestelyken, de regeringsleden uit het dorp en de oude lieden van 't Grieksch geloof en besloten eenstemming de tot *vampyr* verklaarde vrouw op te graven, hetwelk op den 18den April, ten aanschouwe der geheele bevolking van het dorp plaats greep. Ofschoon het lyk reeds tot bederf was overgegaan, zoo geloofde het gepeupel nog niet aan den dood van hetzelve en wilden het met een daartoe bereids gemaakt scherppuntig hout het hart doorbooren en het dan weder begraven, bewerende, dat men zoo met het wyf handelen moest, omdat het slechts half dood was en zoo veel offers onder de gemeente maakte. Gelukkig echter, werd het gemeen in dit voornemen verhinderd door de aankomst van een lid der regtbank. De menigte verstrooide zich nu, wel is waar, doch niet dan nadat men het lyk der vrouw, onder het schaterendst gelach, de ooren, de neus en den mond met knoflook digtgestopt had.

EEN MERKWAARDIG KISTJE.

Toen Generaal LAFAYETTE uit de *Vereenigde Staten* naar *Frankryk* terugkwam, bragt hy een eenvoudig houten kistje met zich, waaraan uiterlyk niets opmerkelyks te zien was, doch dat door de historische herinneringen, aan de onderscheidene houtsoorten, waaruit het bestond, verbonden, hoogstmerkwaardig genoemd mogt worden. De kist zelve is van zwart notenboomhout vervaardigd, en wel van cenen boom te *Philadelphia*, die nog in 1818 zyne takken juist tegenover de zaal uitbreidde, waarin *Noord-Amerika* onafhankelyk verklaard was. Het deksel bestaat uit vier stukken. Het eerste is uit den tak eens overouden booms gezaagd, die de laatste was dergene, welke getuigen waren van *Philadelphia's* grondlegging, en aan de nieuwe stad de plaats moesten inruimen, welke zy misschien duizend jaren lang in onbetwist bezit gehad hadden. Het tweede is van een stuk eikenhout genomen, een overblyfsel der eerste brug, die in 1683 over de kleine Eendenrivier geslagen geworden was; men had dit stuk in 1823 ongeveer zes voet onder de tegenwoordige oppervlakte van den grond gevonden.— Het derde is van den beroemden iepenboom, onder welken PENN zyn eerste verdrag met SCHACHAMAXUM sloot. In 1810 was die boom van ouderdom gestorven; maar een van zyne spruiten staat, gezond en krachtig, in den gasthuistuin te *Philadelphia*. Het vierde stuk, eindelyk, roept nog oudere herinneringen terug.— Het is één overblyfsel van het eerste huis, hetwelk Europesche handen op Amerikaanschen grond hebben opgerigt; te weten een stuk maghoniehout van het verblyf, hetwelk in 1496 voor COLUMBUS gebouwd en door hem bewoond werd.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.